

Een beetje geschiedenis

Regelmatig komen bij het secretariaat vragen binnen over de ontstaansgeschiedenis van het Restauratoren Register. Daarom hier een korte weergave van die geschiedenis.

In 1988 werd door de Stichting Landelijk Contact voor Museumconsulenten (LCM) het idee gelanceerd om "terwille van het veiligstellen, het behoeden van de authentieke waarde van te restaureren objecten een betrouwbaar, landelijk overzicht van vakbekwame restauratoren uit alle restauratiedisciplines samen te stellen".

Op basis van dit idee startte in 1989 een proefproject. Het project werd begeleid door een commissie waarin het LCM en de voorgangers van het ICN - het Centraal Laboratorium voor Onderzoek van Voorwerpen van Kunst en

Wetenschap, de Rijksdienst Beeldende Kunst (RBK) en de Opleiding Restauratoren (OR) - zitting hadden.

Het proefproject mondde uit in een rapport, waarin geconcludeerd werd dat:

- een RR wel degelijk bestaansrecht heeft in Nederland
- het doel is het behoud van de waardevolle cultuurgoederen
- het een preventie zal betekenen tegen het mogelijk niet deskundig omgaan met waardevolle cultuurgoederen
- het de communicatie tussen opdrachtgevers en in het RR opgenomen restauratoren kan bevorderen
- het beheerd dient te worden door een onafhankelijke instelling.

Na een toekenning van een subsidie van drie jaar door de Mondriaanstichting en een aanvullend budget van de voormalige RBK werd een start gemaakt met het opzetten en realiseren van het RR. Aanvankelijk werd het RR beheerd door de toenmalige RBK, het LCM en de Nederlandse Museumvereniging (NMV).

In april 1996 besloot de RBK in overleg met de beide andere beherende instellingen het RR te verzelfstandigen. In verband daarmee werd een commissie geformeerd die als opdracht kreeg te onderzoeken of een

overdracht van het RR aan een op te richten onafhankelijke stichting mogelijk was. Deze Overdrachtscommissie was samengesteld uit een onafhankelijk voorzitter en vertegenwoordigers van VeRes, ARA-Nederland, LCM en de RBK (later ICN).

In het rapport dat op 17 juli 1997 aan de directeur van het ICN werd aangeboden werden de voorwaarden weergegeven waarbinnen de overdracht zou kunnen plaatsvinden.

Zij hadden met name betrekking op de doelstelling van het RR, het reglement en de werkwijze van de nieuwe stichting, het bestuur en beheer van de financiën. Ten aanzien van dit laatste onderwerp werd er expliciet op gewezen dat het beheer van het RR zonder aanvullende subsidie het vragen van een financiële bijdrage aan de geregistreerde restauratoren onvermijdelijk zou zijn.

Op 1 januari 1998 werd het RR door het ICN overgedragen aan de " Stichting Restauratoren Register in oprichting ". Het stichtingsbestuur bestond uit een onafhankelijk voorzitter en vertegenwoordigers van VeRes, ARA-Nederland, IIC-Nederland, het ICN, de NMV en het LCM. In januari 1999 waren alle voorbereidende werkzaamheden voor de stichting zo goed als voltooid: het stichtingsbestuur was samengesteld, de statuten waren in concept gereed. Op 7 januari 2000 werd de stichting per notariële akte in het leven geroepen.

Bij de overdracht waren ca. 130 restauratoren opgenomen in het RR. Uit het voorgaande blijkt dat de stichting in het leven geroepen is door zowel "gebruikers" van restauratoren als de restauratoren zelf.